

List Preláta (október 2014)

Ut in gratiárum semper actióne maneámus! Pripojme sa k ustavičnému vzdávaniu vďaky, ktoré svätý Josemaría prežíva v nebi, v tejto chvíli z dôvodu jednoty Diela, ktorej sme sa dotkli blahorečením najdrahšieho dona Álvara. Čím viac vzdávame vďaky Pánovi, tým viac sa spájame s jeho svätou vôľou, vždy a vo všetkom.

15.10.2014

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

*Ut in gratiárum semper actióne
maneámus!* Pripojme sa k
ustavičnému vzdávaniu vďaky, ktoré
svätý Josemaría prežíva v nebi, v
tejto chvíli z dôvodu jednoty Diela,
ktorej sme sa *dotkli* blahorečením
najdrahšieho dona Álvara. Čím viac
vzdávame vďaky Pánovi, tým viac sa
spájame s jeho svätou vôľou, vždy a
vo všetkom.

Prichádzajú mi na um slová apoštola:
*mojou radosťou je radosť vás
všetkých*^[1]. Radosť, ktorá pochádza
od Ducha Svätého, ako naplnenie
prísľubu Ježiša Krista prvým
Dvanástim a ich prostredníctvom
všetkým kresťanom: *Ak budete
zachovávať moje prikázania, ostanete
v mojej láske, ako ja zachovávam
prikázania svojho Otca a ostávam v
jeho láske. Toto som vám povedal, aby*

vo vás bola moja radosť, a aby vaša radosť bola úplná[2].

Život tohto služobníka, dobrého a verného – už mnohokrát sme o tom uvažovali – sa prejavil v úplnej vernosti Božiemu plánu s jeho osobou a jeho poslaním na tejto zemi. Odtiaľ pochádzal jeho nemenný pokoj, tá radosť, ktorú sme mnohí mali možnosť sledovať. Keď Cirkev uznáva, že je už v sláve blažených, a predkladá ho ako príklad oddaného nasledovania Krista, pripomína nám cestu, po ktorej máme kráčať k zjednoteniu s Bohom, ku ktorému nás Pán volá všetkých, šťastných už tu dole.

Máme živo pred očami radosť môjho drahého predchodcu v roku 1992 pri príležitosti blahorečenia svätého Josemaríu. Napísal nám: „Taká vnútorné a taká hlboká to bola radosť, plod Ducha Svätého (porovnaj Gal 5- 22), že sa nám zdalo,

ako keby sme boli ponorení do *mora radosti*, jasného to znamenia Božej prítomnosti v našich dušiach"[3]. To isté sa teraz deje s nami všetkými. A prosím Pána, ako vtedy don Álvaro, aby tento jasot nakazil státisíce ľudí, ktoré po celom svete videli obrad blahorečenia, a tiež všetkých tých, ktorí sa zúčastnili na ďakovných svätých omšiach na rôznych miestach. Tak ako pri potvrdení svätosti nášho Otca, aj teraz Pána prosíme, aby tieto dni vtláčili do všetkých ľudí nezmazateľnú stopu; aby dážd' milosti týchto dní všetkých priviedol „k modlitbe, k prijímaniu sviatostí, k zlepšeniu v rodinnom a pracovnom prostredí, jednoducho, aby sa o trochu viac priblížili k Bohu[4].

Svätý Josemaría vytrvalo tvrdil, že ***radosť je dobro kresťanstva, ktoré vlastnime dovtedy, pokiaľ bojujeme, pretože je plodom pokoja***[5]. Preto veľmi konkrétnym

predsavzatím vyplývajúcim z toho, čo sme prežili je, že budeme so športovým duchom zápasíť o to, aby sme boli v každom okamihu bližšie k Bohu: v práci aj v odpočinku, pri rodinnom krbe i v spoločenskom živote, v malých i veľkých záležitostiach každého dňa...pozdvihujme zrak k nášmu Otcovi Bohu, s prosbou, aby sme sa primäli využiť príklad blahoslaveného Álvara tak, že budeme milovať učenie svätého Josemaríu. Tak budeme zostávať stále pokojní, spokojní, a budeme rozsievať do svojho okolia to *gáudium cum pace*, radosť a pokoj tých, ktorí kráčajú s Ježišom Kristom.

27. septembra sa pri svätej omši čítal list, ktorý mi poslal Svätý Otec pri príležitosti blahorečenia. Pápež František komentuje tú strelnú modlitbu, ktorú mával don Álvaro často na perách: *ďakujem, prepáč, pomáhaj mi viac*. Veľmi nás dojalo,

keď sme počúvali tie slová pri tomto slávnostnom obrade. Sú to tie slová, ktoré som vám ponúkol ako motto pre nasledujúce mesiace, ako konkrétne vyjadrenie našej vďačnosti Bohu, slová, ktoré nám ponúkajú cestu k najhlbšiemu obráteniu, ktoré od nás, od každého z nás, Boh teraz žiada.

Ďakujem! V týchto chvíľach vychádza toto prvé zvolanie z duše. Naša vďaka za to, čomu sme boli svedkami, sa obracia ku Kráľovi vekov, nesmrteľnému, neviditeľnému, jedinému Bohu česť a sláva na veky vekov. Amen[\[6\]](#).

Ďakujeme, blažená Trojica, za tento tvoj dar Cirkvi, Opus Dei a celému ľudstvu, keď milú osobu tohto svojho služobníka predkladáš za vzor a za orodovníka. Oslavy v Madride v priebehu uplynulých dní, ako aj tie, ktoré prebiehajú vo Večnom meste a v nespočetných krajinách s

ďakovnými omšami a modlitbami tisícok ľudí, ktorí sa prichádzajú pomodliť do Baziliky San Eugeniu k telu nového blahoslaveného, to všetko si prisvojujeme v tom duchu, ktorého svätý Josemaría, už od začiatkov Diela, zosumarizoval do týchto stručných a výrazných slov:
Deo omnis glória! Regnáre Christum vólumus! Omnes cum Petro ad Iesum per Mariám!

Obnovme si túžbu dávať všetku slávu Bohu, keď s každodenným odhodlaním usilujeme o nastolenie vlády Ježiša Krista v spoločnosti, v dôslednom spojení s pápežom, a nechávame sa privádzať k Ježišovi prostredníctvom Najsvätejšej Panny Márie, našej Matky.

Dychtime veľmi vážne po milosti z neba k tomu, aby sa toto predsavzatie konkretizovalo v skutkoch, pretože – ako sa tiež zmieňoval sv. Josemaría – **Láska je**

konanie, nie dobré mienenie[7].

Často, aj napriek dobrej vôli, ktorou sa z Božej dobroty nechávame viesť, zostáva naše úsilie o obrátenie nedostatočné, kvôli našej slabosti. Vtedy, pod záštitou toho, čo nám opakoval don Álvaro, pre nás nastáva chvíľa uchýliť sa k Božiemu odpusteniu, predovšetkým pri spytovaní svedomia na konci každého dňa a zakaždým, keď pristupujeme k sviatosti zmierenia: *odpusť, pomáhaj mi viac*. Tak sa aj tieto prehrané súboje premenia na vyhraté bitky a Božia milosť nás bude pobádať, aby sme začali duchovný boj s novou vervou.

Zamyslime sa nad slovami pápeža v jeho posolstve k blahorečeniu.

„Ďakujem, prepáč, pomáhaj mi.“ V týchto slovách sa prejavuje človek úplne zameraný na Boha. Človek, ktorého sa dotkla tá najväčšia Láska a on žije len z tejto lásky. Človek, ktorý aj keď cíti svoje

slabosti a ľudské obmedzenia, predsa len dôveruje Božiemu milosrdenstvu a chce, aby ho zakúsili aj jeho bratia.[8] A svätý Otec ďalej pokračuje: blahoslavený Álvaro del Portillo nám dáva jasné posolstvo. Hovorí, aby sme dôverovali nášmu Pánovi, ktorý je naším bratom a priateľom, ktorý nás nikdy neopúšťa a je vždy po našom boku. Vyzýva nás, aby sme nemali strach ísť proti prúdu a trpieť kvôli ohlasovaniu Evanjelia. Okrem toho nás učí, že v jednoduchosti každodenného života môžeme nájsť bezpečnú cestu k svätosti.[9]

Dnes ráno, 1. októbra, my, ktorí sme sa zúčastnili – ženy i muži – na rímskych podujatiach pri príležitosti blahorečenia, sme boli prítomní na audiencii u Svätého Otca na Námestí svätého Petra. Tam som mu ešte raz prejavil vďačnosť, svoju, aj vďačnosť vás všetkých a ubezpečil som ho, že

sa vynasnažíme zosilniť modlitbu za jeho osobu a jeho úmysly, ako nás o to výslovne prosil v posledných riadkoch listu, ktorý mi poslal:

Prosím všetkých veriacich prelatúry, laikov i kňazov, a všetkých tých, ktorí sa zúčastňujú na jej aktivitách, aby sa za mňa modlili, a udeľujem im svoje apoštolské požehnanie[10].

S radosťou myslime na to, že v týchto prvých októbrových dňoch sa hromadia dôvody vzdávať vďaky a nutnosť modliť sa, modliť sa veľa, s dôverou v dobrotu nášho Otca Boha. Zajtra, v deň výročia založenia Diela, sa naša vďačnosť má pozdvihnúť k nebu s novou intenzitou. Večer, po eucharistickej adorácii v Bazilike San Eugenio, a po uctení relikvie nového blahoslaveného, prenesieme sväté pozostatky dona Álvara do krypty v kostole Prelatúry.

Zverme do rúk a na príhovor dona Álvara mier vo svete, obzvlášť na tých miestach, kde mnohí ľudia trpia prenasledovanie kvôli svojej viere, a modlime sa za priebeh nastávajúceho Mimoriadneho zhromaždenia synody biskupov, ktorá sa začína 5. októbra. Želám si, aby výrazne vzrástlo naše obracanie sa k Panne Márii v modlitbe svätého ruženca – v tomto mesiaci, ktorý tradične Cirkev tejto mariánskej pobožnosti venuje. Naplnení vierou vysielajme svoje prosby o príhovor našej Matky, aby Duch Svätý osvecoval synodálnych otcov vo výklade učenia Cirkvi o manželstve a rodine, učenia, ktoré má zásadnú dôležitosť v tom, aby občianska spoločnosť znovu a na všetkých miestach kráčala po cestách, ktoré Boh – vo svojej láskyplnej prozreteľnosti voči ľuďom – ustanovil.

Medzi ďalšími dôležitými myšlienkami pre našu modlitbu vám pripomínam niektoré z tých, ktoré pápež, svätý Ján Pavol II. vyložil v Apoštolskej exhortácii *Familiáris consórtio*, ktorá bola plodom synody biskupov slávenej v Ríme v roku 1980. Po tom, čo uviedol, že kresťanské manželstvo, sviatosť Nového zákona, je úkonom bohopocty a prostriedkom a cestou k svätosti pre ľudí, ktorých Pán volá k tomuto stavu, pápež zdôrazil, že tak, ako z tejto sviatosti „vyplývajú pre manželov dar i povinnosť žiť svoje každodenné posväcovanie, ktoré prijali, z tej istej sviatosti tiež vyvierajú milosť a morálny záväzok pretvárať celý svoj život na neustálu duchovnú obeť“[11]. A toto je možné, dodal tento svätý pápež, pokiaľ vytrvalo pristupujeme k sviatosti pokánia a zmierenia a k sviatosti Eucharistie [12].

Na záver svätý Ján Pavol II. poukázal na dôležitosť rodinnej modlitby – modlitby manželov, rodičov s deťmi –, ktorá je „súčasne plodom i požiadovkou toho spoločenstva, ktoré vyplýva zo sviatosti krstu a manželstva (...). Táto modlitba má ako svoj pôvodný obsah samotný rodinný život, ktorý je vo svojich rozličných okolnostiach chápaný ako povolanie od Boha a prežívaný ako synovská odpoveď na jeho volanie: radosti i bolesti, nádeje aj smútky, narodenie a narodeniny (...). atď. pripomínajú zásah Božej lásky do histórie rodiny, tak ako tiež majú pripomínať vhodný okamih na vďakyvzdanie, k prosbám, k dôveryplnému odovzdaniu rodiny spoločnému Otcovi, ktorý je na nebesiach"[13].

Zdá sa mi, že tieto myšlienky svätého Jána Pavla II. si uchovávajú veľkú aktuálnosť a môžu nasmerovať modlitbu nás všetkých v najbližších

týždňoch. Hovorte o tom s vašimi príbuznými, priateľmi a známymi, aby tak – veľmi spojení so Svätým Otcom – podporili úlohu nastávajúcej synody.

Nebudem sa zastavovať pri ďalších výročiach tohto mesiaca – Božia prozreteľnosť je pri vedení Diela taká úžasná! – ale vy sami na ne pamätajte, aby ste zostávali veľmi nablízku svätého Josemaríu, blahoslaveného Álvara, a všetkých žien a všetkých mužov, ktorí sa už radujú z kontemplácie Najsvätejšej Trojice.

So všetkou láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. októbra 2014.

[1] 2 Kor 2,3.

[2] Jn 15, 10-11.

[3] Bl. Álvaro, *List*, 1-XII-1992 („Cartas de familia", III, č. 226).

[4] *Tamtiež*.

[5] Sv. Josemaría, *Vyhňa*, č. 105

[6] 1 Tim 1,17.

[7] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 933 – vlastný preklad; španielska slovná hračka „Obras son amores, no buenas razones" je v slovenskom vydaní knihy *Cesta* preložené: „Láska, to sú skutky, a nie sladké slová".

[8] PÁpež František, List prelátovi Opus Dei k blahorečeniu Álvaro del Portillo, 26-VI-2014, liturgický sviatok svätého Josemaríu.

[9] *Tamtiež*.

[10] *Tamtiež*.

[11] Sv. JÁN PAVOL II., Apoštolská exhortácia *Familiaris consortio*, 22-XI-1981, č. 56.

[12] Por. *Tamtiež*, č. 57-58.

[13] *Tamtiež*, č. 59.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-okt-2014/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-okt-2014/)
(26.03.2025)